

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1243/2019
27.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Предрага Васовића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 8К 77/15 од 05.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 210/19 од 19.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.11.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Предрага Васовића, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 8К 77/15 од 05.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 210/19 од 19.06.2019. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду 8К 77/15 од 05.12.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му се урачунава време проведено на задржавању од 29.01.2011. до 30.01.2011. године.

На основу одредбе члана 258. ЗКП, оштећена ББ је ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парницу.

На основу одредбе члана 264. став 4. ЗКП, окривљени АА, ослобођен је дужности плаћања трошкова кривичног поступка и одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 210/19 од 19.06.2019. године, усвојена је жалба јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и преиначена пресуда Трећег основног суда у Београду 8К 77/15 од 05.12.2018.

године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног АА због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју му се урачунава и време проведено на задржавању од 29.01.2011. до 30.01.2011. године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Предраг Васовић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Предрага Васовића, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку је неоснован, док у осталом делу нема прописани садржај.

Бранилац окривљеног, АА, адв. Предраг Васовић, у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказима на којима се судска одлука не може заснивати, а као незаконите доказе означава записник о саслушавању осумњиченог АА у МУП-у ..., који није изведен као доказ на главном претресу већ је само предочаван окривљеном, да је извршен увид у записник о саслушању сведока ББ од 28.03.2012. године, без сагласности браниоца као и да је извршен увид у записник о саслушању осумњиченог ВВ пред истражним судијом од 15.01.2011. године и ако осумњичени није том приликом имао браниоца, а одбрана је била обавезна, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Одредбом члана 397. став 4. ЗКП, прописано је да ако је оптужени одступио од свог раније датог исказа, председник већа упозориће га на то, упитати за разлоге одступања и, по потреби, одредиће по службеној дужности, или на захтев оптуженог да се раније дати исказ или део тог исказа прочита и репродукује његов оптички или тонски снимак.

Дакле, у конкретном случају, на главном претресу председник већа окривљеном је предочио одбрану коју је дао на записнику о саслушању осумњиченог у ПС ... дана 29.01.2011. и 30.01.2011. године, да би се изјаснио зашто одступа од свог раније датог исказа, па у конкретном случају, наведени записници нису ни изведени као доказ на главном претресу како се неосновано

истиче у поднетом захтеву, већ је суд по службеној дужности поступио сходно одредби члана 397. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, прописани су разлози када се сведоци не морају саслушати непосредно, већ се могу прочитати записници о њиховом исказу, па сходно томе на главном претресу 05.12.2018. године, суд је управо поступио сходно наведеној законској одредби, имајући у виду, а како то произилази из списка предмета, да је реч о сведоку ББ – старијој жени, која је непокретна, те да је њен долазак у суд знатно отежан, па су супротни наводи захтева оцењени као неосновани.

Такође, неосновани су наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног да је првостепени суд противно одредбама ЗКП-а извео доказ и увид у садржину записника о саслушању ВВ датој у ПС ... дана 13.01.2011. године, а да надлежни јавни тужилац није ставио предлог да се тај доказ изведе, јер по налажењу Врховног касационог суда првостепени суд је поступио у свему у складу са одредбом члана 15. став 4. ЗКП и сам одредио да се такав доказ изведе јер је оценио да је то неопходно да би се предмет доказивања свестрано расправио.

По оцени овог суда, стоје наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, да је првостепени суд у току поступка извео доказ – увид у садржину записника о саслушању окривљеног ВВ пред истражним судијом Првог основног суда у Београду 15.01.2015. године, а који је конкретном приликом саслушан без присуства браниоца, а да је одбрана била обавезна.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда, правноснажне пресуде се не заснивају само на том доказу, већ и на другим исказима овог осумњиченог датим пред полицијом и на главном претресу, па у конкретном случају била би донета иста пресуда и без тог доказа, посебно имајући у виду и друге доказе ближе наведене у образложењу првостепене пресуде.

С тога се неосновано у захтеву браниоца окривљеног АА, указује да се правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати, односно да је доношењем правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП која би била од утицаја на законитост и правилност побијаних пресуда.

Бранилац окривљеног АА, адв. Предраг Васиљевић, захтев за заштиту законитости поднео је и због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, као и због погрешне правне квалификације кривичног дела, што би представљало повреду кривичног закона из члана 439. ЗКП, али у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је побијаним правноснажним пресудама дошло до наведених повреда закона, а како Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1.), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом

прописани садржај у смислу члана 484. ЗКП који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.)

Са изнетих разлога, Врховни касацион суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописани садржај.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

за Председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић